

Allerheiligen 2025

In het dagelijkse leven nemen mensen wel eens het woordje “heilig” in de mond. Iemand zegt bijvoorbeeld: “Voor mij is mijn tuin heilig”. “Heilig” staat hier dan voor er enorm aan gehecht zijn. Of mensen spreken van een “heilig plekje”, een “heilig gevoel”. In de Engelse taal noemt men vakantiedagen “holidays”, letterlijk: heilige dagen. “Heilig” is waar men naar uitzielt, is buitengewoon, iets wat men vereert. Aan een interieur merkt ge aan beelden, foto ‘s, posters enz. wie men vereert. Naast familiefoto’s ziet ge soms, zeker bij jongeren, posters van vedetten uit de wereld van de muziek, de film, de sport. Het is een soort cultus. Mensen hebben blijkbaar nood aan figuren om naar op te kijken, om zich aan te spiegelen, om door geïnspireerd te worden.

De Dikke Van Dale omschrijft “heil” als: welzijn, welvaart, voorspoed. Het heeft dus te maken met geluk en zaligheid. Maar wie of wat brengt dat? Mensen komen op die zoektocht wel eens bedrogen uit. Wat men ooit als “heilig” zag, blijkt naderhand soms schijn te zijn: schijnheilig dus. Voor een mens komt het erop aan te onderscheiden. Wat is echt? Wat is nep? Sommigen gaan heel ver in hun zoeken naar wellust en behagen in de veronderstelling daar geluk, heil in te vinden.

Het hoogfeest van Allerheiligen kan helpen om daarin de stap te zetten van bekoring naar bekering en ons te richten op de ware heiligheid, op God en al wat Hem toebehoort. En dan is het goed om te beseffen: heiligheid is niet altijd opvallend of in het oog springend. In de Bergrede prijst Jezus de armen van geest, de treurenden, de zachtmoedigen, wie zich inzetten voor gerechtigheid, wie vervolgd worden... niet echt een categorie populaire of opvallende mensen.

Ge zou kunnen zeggen dat heiligen de intieme uitverkorenen zijn van God. Het visioen uit het boek Apocalyps noemt hun “dienstknechten van God”. Ze zijn getekend en zeer uitgebreid in getal. Eerst is er sprake van 144.000 (uit alle stammen) en dan van een “grote menigte, die niemand tellen kan”.

Als men op een feest mensen bedankt en namen gaat noemen, is dat delicaat. Ge zou eens iemand kunnen vergeten. Veiligheidshalve dankt men dan de medewerkers, allemaal. Op Allerheiligen is dit ook zo. De vele heiligen, gekend of ongekend, gecanoniseerd of niet, zijn alle op deze aarde mens geweest. En in zekere zin zoudt ge kunnen zeggen: hun enige verdienste is dat er in hun leven iets van Gods heiligheid zichtbaar was. Dat wil zeggen: niemand is heilig geworden vanuit eigen verdienste of omwille van zichzelf. Elk op haar of zijn manier is een wegwijzer richting God. En dat is, met de woorden van paus Johannes Paulus II, onze eerste en enige roeping: heilig worden in die zin: God aan het werk laten in ons leven en op die manier zowel zélf gelukkig worden als anderen gelukkig maken. Amen.

Johan Goris, pastoor